

Sygn. akt III Cz 530/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa Skarbu Państwa – Starosty (...)

przeciwko L. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt I Nc 394/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 530/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu w postanowieniu z dnia 6 03 2014r. oddalił wniosek powoda Skarbu Państwa - Starosty (...) o sprostowanie

w nakazie zapłaty z dnia 20 05 2011r. daty początkowej odsetek ustawowych należnych powodowi od pozwanego L. G. od należności głównej, uznając, że wniosek zmierza do niedopuszczalnej zmiany przedmiotowej rozstrzygnięcia.

Orzeczenie zaskarżył ***powód Skarb Państwa- Starosta (...)***, który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie wniosku, bądź jego uchylenie

i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia naruszono regulację

art. 350 § 1 k.p.c. poprzez jego błędna wykładnię i przyjęcie, że wniosek o sprostowanie zmierza do niedopuszczalnej zmiany orzeczenia, nie stanowiąc oczywiście omyłki (ewentualnie błędu pisarskiego) wbrew materiałowi zgromadzonemu w sprawie, jak i przepisom ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz.U. 2010r. nr 102., Poz. 651, z późniejszymi zmianami).

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosił, że wbrew stanowisku zaprezentowanemu w zaskarżonym orzeczeniu należało uwzględnić wniosek, co potwierdza orzecznictwo Sądu Najwyższego (por. w postanowieniu Sądu Najwyższego – Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 8 06 1977r. IV PRN 4/77 LexPolonica nr 321813).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarżący domagając się sprostowania nakazu zapłaty w istocie zmierzał do zmiany zawartego w nim rozstrzygnięcia o należnych mu od pozwanego odsetkach ustawowych od należności głównej.

Jego wniosek zmierza zatem do zmiany rozmiarów świadczenia pozwanego i jego uwzględnienie doprowadziłoby do zmiany rozstrzygnięcia pod względem przedmiotowym, co stosownie do przywołanego przez Sąd Rejonowy poglądu Sądu Najwyższego uniemożliwia zastosowanie przy sanowaniu niewątpliwej wadliwości nakazu zapłaty – przewidzianej w art. 350 § 1

w związku z art. 3532 k.p.c. - instytucji sprostowania orzeczenia (W sprawie nie ma zastosowania wskazany w zażaleniu pogląd prawny Sądu Najwyższego, gdyż dotyczy on innego zagadnienia, możliwości sanowania w drodze sprostowania wadliwości orzeczenia spowodowanego omyłką powoda w oznaczeniu strony powodowej. Przedmiotowa wadliwość nakazu zapłaty mogła i powinna być sanowana przy zastosowaniu przewidzianej w art. 351 § 1 k.p.c. w związku z art. 3532 k.p.c. instytucji uzupełnienia orzeczenia, gdyż Sąd Rejonowy nie wyrzekł w nakazie zapłaty o zasadności całości żądania powoda).

Czyniło to wniosek skarżącego bezzasadnym, co znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu i zażalenie jest nieuzasadnione.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie powoda jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek